

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta "Ehdotus: neuvoston asetukset Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta"

KOM(2006) 237 lopullinen — 2006/0082 CNS

(2006/C 325/08)

Neuvosto päätti 13. heinäkuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellämämainitusta aiheesta

Asian valmistelusta vastannut "maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö" -erityisjaosto antoi lausuntonsa 8. marraskuuta 2006. Esittelijä oli Adalbert **Kienle**.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 13.–14. joulukuuta 2006 pitämässään 431. täysistunnossa (joulukuun 13. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 127 ääntä puolesta ja 3 vastaan 4:n pidettyessä äänestämistä.

1. Tiivistelmä päätelmistä ja suosituksista

1.1 ETSK:n mielestä ehdotus muuttaa maaseuturahastosta annetun asetuksen kahta artiklaa on neuvoston rahoitusnäky- mistä vuosiksi 2007–2013 tekemän päätöksen looginen seuraus. Koheesion edistämiseen tarkoitettuista rahastoista myön- nettävien määrärahojen yhteydessä on järkevää ottaa eriytetysti huomioon jäsenvaltion taloudellinen suorituskyky. Portugalille myönnettävä poikkeus kansallisen osarahoituksen vaatimuksesta on kuvatussa tilanteessa hyväksyttävä.

1.2 ETSK kehottaa komission ehdotuksesta antamassaan lausunnossa myös pohtimaan huolellisesti Eurooppa-neuvoston tekemää päätöstä maaseuturahastovarojen leikkaamisesta sekä eräiden valtioiden kanssa sovittuja erityisjärjestelyjä maaseudun kehittämiseen myönnettävien tukien määrän ja rakenteen osalta.

2. Johdanto

2.1 EU:n rahoituskehys 2007–2013

2.1.1 EU:n valtion- ja hallitusten päämiehet pääsivät 19. joulukuuta 2005 kuukausia kestäneiden neuvottelujen jälkeen yhteisymmärrykseen EU:n rahoituskehyksestä vuosiksi 2007–2013. Euroopan parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission 14. kesäkuuta 2006 tekemällä toimielinten välisellä sopimuk- sella täytäntöönpannussa kompromississa vahvistetaan yksit- täisten otsakkeiden määrärahojen ohella eräitä lisämääräyksiä.

2.2 Nykyinen oikeudellinen perusta — maaseuturahastosta annettu asetus

2.2.1 Eräät kyseisistä määräyksistä koskevat maaseudun kehittämisen tukea, josta säädetään 20. syyskuuta 2005 anne- tussa asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen.

2.2.2 Joulukuussa 2005 vahvistetut määräykset on nyt komission ehdotuksesta tarkoitus sisällyttää asetukseen (EY) N:o 1698/2005 (maaseuturahastosta annettu asetus). Tarkastel- tavassa komission ehdotuksessa käsitellään näin ollen maaseutu-

rahastosta annetun asetuksen muuttamista, jotta joulukuussa 2005 sovitun rahoituskehyyksen kanssa nyt ristiriidassa olevat asetuksen tekstikohtat voidaan mukauttaa rahoituskehyyksen muotoiluun.

3. Komission asiakirjan sisältö

3.1 Komission ehdotuksen tavoite

3.1.1 Euroopan komission tarkoituksena on tarkasteltavan ehdotuksen avulla sovittaa yhteen maaseuturahastosta annettu asetus ja neuvoston 19. joulukuuta 2005 tekemä, rahoitus- näkymiä 2007–2013 koskeva päätös. Kahta maaseuturahastosta annetun asetuksen artiklaa on määrä muuttaa. Suunnitellut muutokset koskevat 69 artiklaa (6 kohta) ja 70 artiklaa.

3.2 Koheesion edistämiseen tarkoitettujen rahastovarojen rajoittaminen

3.2.1 Maaseuturahastosta annetussa nykyisessä asetuksessa rajoitetaan yhdelle jäsenvaltiolle koheesion edistämiseen tarkoite- tuista rahastoista vuosittain myönnettävät kokonaisuusmäärärahat (maaseuturahaston määrärahat mukaan lukien) korkeintaan neljään prosenttiin kulloisenkin jäsenvaltion BKT:stä (maaseutu- rahastosta annetun asetuksen 69 artiklan 6 kohta). Rahoitus- näkymiä vuosiksi 2007–2013 koskevassa neuvoston päätök- sessä (kohdassa 40) rajoitetaan koheesion edistämiseksi rahas- toista vuosittain myönnettävät määrärahat asukasta kohti lasketun keskimääräisen BKT:n (bruttokansantulon) perusteella 3,2380–3,7893 prosenttiin BKT:stä.

3.3 Säännökset koheesion edistämiseen tarkoitettujen rahastovarojen rajoittamisen laskennasta

3.3.1 Rahoitusnäkymiä vuosiksi 2007–2013 koskevassa neuvoston päätöksessä esitetään laskennasta teknisiä lisämää- räyksiä. Määrärahojen enimmäismäärää on tarkoitus alentaa 0,09 prosenttia bruttokansantuotteesta kultakin 5 prosent- tiyksikön lisäykseltä asukasta kohti lasketussa, vuosien 2001–2003 keskiarvona ilmaistussa bruttokansantulossa verrattuna EU:n 25 jäsenvaltion keskiarvoon.

3.3.2 Asiaa on määrä tarkistaa vuonna 2010. Jos tässä yhteydessä todetaan, että tietyin jäsenvaltion kumulatiivinen bruttokansantuote vuosina 2007–2009 poikkeaa yli viisi prosenttia arvioidusta kumulatiivisesta bruttokansantuotteesta (valuuttakurssimuutoksista johtuvat syyt mukaan luettuina), kyseiselle jäsenvaltiolle kyseisellä jaksolla myönnettyjä määrärahoja mukautetaan vastaavasti. Mukautusten positiivinen tai negatiivinen kokonaisnettovaikutus saa kuitenkin olla enintään kolme miljardia euroa.

3.3.3 Lisäksi esitetään säännöksiä Puolan zlotyn arvon asianmukaiseksi huomioon ottamiseksi.

3.4 Portugalille myönnettävä osittainen poikkeus kansallisen osarahoituksen vaatimuksesta

3.4.1 Maaseuturahastosta annetun asetuksen 70 artiklassa säädetään, että maaseuturahaston määrärahoja myönnetään ainoastaan tukena ja että ne edellyttävät (vaihtelevan suuruista) kansallista osarahoitusta. Joulukuussa 2005 sovitussa rahoituskehityksessä myönnetään kuitenkin Portugalille maaseudun kehittämisen yhteydessä 320 miljoonan euron määrärahat, jotka eivät edellytä kansallista osarahoitusta (kohta 63). Järjestely on komission ehdotuksen mukaan määrä sisällyttää maaseuturahastosta annetun asetuksen 70 artiklaan. Kyseisen artiklan 4 kohta sisältää poikkeussäännöksen, jonka mukaan maaseuturahaston osuutta voidaan nostaa 85 prosenttiin syrjäisimmillä alueilla sekä pienillä Egeanmeren saarilla. Kyseiseen kohtaan on nyt tarkoitettu sisällyttää poikkeussäännös, jonka mukaan Portugalilta ei edellytetä maaseuturahastosta myönnettyjen 320 miljoonan euron yhteydessä kansallista osarahoitusta.

4. Yleistä

4.1 Oikeudellisten perustojen yhdenmukaisuus välttämätöntä

4.1.1 ETSK painottaa, että oikeudellisten perustojen on ehdottomasti oltava yhdenmukaisia. Komission ehdotus, jolla pyritään muuttamaan asetusta (EY) N:o 1698/2005 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen, on neuvoston rahoitusnäkymistä vuosiksi 2007–2013 tekemän päätöksen looginen seuraus. Komission ehdotuksen teksti vastaa neuvoston joulukuussa 2005 tekemiä päätöksiä ja nivoutuu kiinteästi maaseuturahastosta annetun asetuksen rakenteeseen.

4.2 Rahoitusnäkymiä koskevan neuvoston päätösten sisällön arviointi mahdollinen

4.2.1 Ehdotetun asetuksen ansiosta Euroopan parlamentilla, Euroopan komissiolla sekä alueiden komitealla ja ETSK:lla on nyt tilaisuus ilmaista kantansa rahoitusnäkymiä koskevien neuvoston päätösten sisältöön edellyttäen, että päätökset eivät jo sisälly toimielinten väliseen sopimukseen.

4.3 EU:n koheesipolitiikkaa vahvistettava

4.3.1 ETSK on aina kannattanut tavoitteita, joiden avulla pyritään vahvistamaan taloudellista ja sosiaalista koheesiota EU:ssa sekä kaventamaan alueiden välisiä kehityseroja. Lähtymis-

tavoite on tärkeä osa koheesipolitiikkaa, ja sen mukaan heikoimmin kehittyneitä ja alueita voidaan tuoda lähemmäs EU:n keskiarvoa tukemalla kasvua edistäviä olosuhteita ja tekijöitä.

4.3.2 ETSK muistuttaa, että koheesipolitiikkaa harjoitetaan rahastojen (Euroopan aluekehitysrahasto EAKR, Euroopan sosiaalirahasto ESR ja koheesiorahasto) avulla ja että tukikelpoisuus riippuu alueen taloudellisesta suorituskyvystä ja sijainnista. Alueet, joiden alueellinen BKT on alle 75 prosenttia EU:n keskiarvosta, ovat lähentymistavoitteiden puitteissa tukikelpoisia, kun taas kaikki muut alueet voivat saada tukea kilpailukyky- ja työllisyystavoitteiden yhteydessä. 25:n jäsenvaltion EU:ssa 86 aluetta 18:ssa jäsenvaltiossa kuuluu ns. lähentymisalueisiin. Lähentymisalueita on yhdeksässä kymmenestä uudesta EU:n jäsenvaltiosta (muissa paitsi Kyproksessa) sekä Saksassa, Espanjassa, Ranskassa, Isossa-Britanniassa, Portugalissa, Belgiassa, Itävallassa, Kreikassa ja Italiassa.

4.3.3 ETSK on tyytyväinen säännöksiin, joissa jäsenvaltion taloudellinen suorituskky otetaan eriytetysti huomioon laskettaessa myönnettävien koheesiovarojen ylärajaa. Tuen eriyttäminen kiinteän neljän prosentin ylärajan soveltamisen sijaan on lähentymisperiaatteen mukaista ja mahdollistaa tukirakenteen, jonka avulla heikoimmin kehittyneille jäsenvaltioille voidaan myöntää suhteellisesti enemmän tukea. Näin ollen maan taloudellisesta suorituskyvystä riippuva yläraja on myös järkevä.

4.4 Maaseudun kehittämisen tuen oltava määrältään ja rakenteeltaan asianmukainen

4.4.1 Yhteisen maatalouspolitiikan ”toinen pilari”, maaseudun kehittäminen, on ETSK:n mielestä erittäin tärkeä politiikanala, jonka merkitys on viime vuosina oikeutetusti kasvanut ja tulee kasvamaan edelleen. Tämä näkyy myös komission ja jäsenvaltioiden kannanotoissa. Poliittiset aiejuulistukset eivät kuitenkaan vastaa lainkaan ”toisen pilarin” rahoitusta rahoituskaudella 2007–2013. ETSK pitää asiaa erittäin kielteisenä ja tarkastelee kysymystä myöhemmin soveltuvassa yhteydessä.

4.4.2 Rahoitusnäkymiä vuosiksi 2007–2013 koskeneissa neuvotteluissa useat valtiot onnistuivat sopimaan erityisjärjestelyistä maaseudun kehittämiseen myönnettävien tukien määrän ja rakenteen osalta. Maaseudun kehittämiseen kaikkiaan varatuista 69,75 miljardista eurosta myönnettiin erikseen 4,07 miljardia euroa kahdeksalle maalle. Itävalta saa 1,35 miljardia euroa, Ruotsi 820 miljoonaa euroa, Irlanti ja Italia kumpikin 500 miljoonaa euroa, Suomi 460 miljoonaa euroa, Portugali 320 miljoonaa euroa, Ranska 100 miljoonaa euroa ja Luxemburg 20 miljoonaa euroa. ETSK panee merkille, että tällainen määrärahojen odottamaton jako on poliittinen myönnytyks, joka kuitenkin heijastaa sekä sitoutuneisuutta maaseudun kehittämiseen että maaseudun kehittämisen merkitykseen kyseisissä maissa. ETSK katsoo, että neuvottelujen perusteella tehtävää näin laajamittaista ja epätavallista määrärahojen jakoa koskevien periaatteellisten ongelmien ohella on myös olemassa maaseudun kehittämispolitiikan eriytymisen vaara, joka johtuu yksittäisille jäsenvaltioille myönnettyistä erisuuruista määrärahoista ja jäsenvaltioiden eriasteisesta sitoutumisesta.

4.4.3 ETSK ottaa huomioon jo Portugalin maatalouden tilanetta koskevassa Euroopan komission kertomuksessa (KOM (2003) 359 lopullinen, 19.6.2003) esiin tuodun Portugalin vaikean tilanteen ja hyväksyy neuvoston sopiman järjestelyn, jonka mukaan Portugalilta ei edellytetä maaseuturahastosta myönnettyjen 320 miljoonan euron yhteydessä kansallista osara-

hoitusta. Kansallisen osarahoituksen periaate maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen määrärahojen yhteydessä on oikea, mutta ei dogmi. ETSK tarkastelee myös tulevaisuudessa kriittisesti osarahoituksen määrää ja rakennetta yksittäistapauksissa sekä sitä koskevia poikkeuksia.

Bryssel 13. joulukuuta 2006.

*Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Dimitris DIMITRIADIS*

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus — Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus elintarvikkeiden ravitsemus- ja terveystietämistä annetun asetuksen (EY) N:o .../... muuttamisesta”

KOM(2006) 607 lopullinen — 2006/0195 COD

(2006/C 325/09)

Neuvosto päätti 10. marraskuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellämainitusta aiheesta

Komitean työvaliokunta päätti 25. lokakuuta 2006 antaa asian valmistelun ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -erityisjaoston tehtäväksi.

Asian kiireellisyydestä johtuen Euroopan talous- ja sosiaalikomitea nimesi 13.–14. joulukuuta 2006 pitämässään 431. täysistunnossa (joulukuun 13. päivän kokouksessa) yleisesittelijäksi Panagiotis **Gkofas**in ja hyväksyi seuraavan lausunnon äänin 110 puolesta ja 3 vastaan 16:n pidättyessä äänestämästä.

1. Päätelmät ja suositukset

1.1 ETSK suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen muuttaa väittämistä annetun asetuksen 25 artiklaa, joka käsittelee komiteamenettelyä, jota on noudatettava asetuksen täytäntöönpanoon liittyvien toimien toteuttamiseksi.

1.2 Komitea tukee ehdotusta, että 25 artiklaan liitetään 3 ja 4 kohta, sillä niissä säädetään valvonnan käsittävän uuden sääntelymenettelyn soveltamisesta hyväksyttäessä laajakantoisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on muuttaa väittämistä annetun asetuksen muita kuin keskeisiä osia. Muutos on tarpeellinen kyseessä olevissa kohdissa säädetyn menettelyn täydentämiseksi.

1.3 ETSK pitää hyväksyttävänä valvonnan käsittävän uuden sääntelymenettelyn soveltamista väittämistä annetun asetuksen asiaankuuluviin artikloihin, sillä uusi menettely on aikaisempaa selkeämpi ja tehokkaampi.

1.4 ETSK uskoo, että väittämistä annettua asetusta, joka

kattaa elintarvikkeiden merkinnässä, esillepanossa ja mainonnassa käytettävät ravitsemus- ja terveystietämät, olisi ryhdyttävä soveltamaan viipymättä. ETSK korostaa olevan tärkeää varmistaa, että uuden sääntelymenettelyn soveltaminen väittämistä annetun asetuksen tiettyihin artikloihin ei synnytä liian pitkiä menettelyjä, jotka hankaloittaisivat asetuksen tehokasta ja oikea-aikaista täytäntöönpanoa.

1.5 ETSK katsoo ja toteaa, että komission olisi tulevaisuudessa käsiteltävä sääntelyjärjestelmän yksinkertaistamista elintarviketurvallisuuden ja kuluttajansuojan osalta. ETSK suhtautuu myönteisesti komission aikeeseen tarkistaa ja ajantasaistaa elintarvikkeiden merkintöjä koskevaa EU-lainsäädäntöä⁽¹⁾ ja korostaa, että sääntelyn parantamisen yhteydessä on tärkeää yksinkertaistaa ja selkeyttää merkintöjä koskevia nykyisiä säännöksiä.

1.6 ETSK suhtautuu myönteisesti kaikkien sellaisten eurooppalaisten sääntelyjärjestelmien käyttöönottoon, jotka sekä parantavat kuluttajansuojaa että edistävät sisämarkkinoiden harmonisointia ja niiden tehokasta toimintaa.

⁽¹⁾ Yleisistä tuotemerkintöjä koskevista vaatimuksista on säädetty monialaisella lainsäädännöllä (direktiivi 2000/13/EY ja siihen liittyvät säädöstekstit), jonka säännöksistä useimmat ovat peräisin vuodelta 1978. Alakohtaiseen lainsäädäntöön sisältyy muita erityisiä säännöksiä.